

ψυχρός (ἀντίθ. θερμός) 1. Ψυχρός/χρύος, cold/cool, Ξενοφάνης 1.8 ψυχρόν δ' ἔστιν ὕδωρ καὶ γλυκὺ καὶ καθαρὸν Ἡράκλειτος 126 τὰ ψυχρὰ θέρεται, θερμὸν ψύχεται, ὑγρὸν αὐτίνεται, καρφαλέον νοτίζεται Μέλισσος 8(3) δοκεῖ δὲ ἡμῖν τό τε θερμὸν ψυχρόν γίνεσθαι καὶ τὸ ψυχρόν θερμὸν Πυθαγόρειοι 1a (DK I 449,22) καλοῦσι δὲ τὸν μὲν ἀέρα ψυχρόν αἰθέρα, τὴν δὲ θάλασσαν καὶ τὸ ὑγρὸν παχὺν αἰθέρα Διογένης 5.9-14 ἔστι γὰρ πολύτροπος (sc. ὁ ἄνθρ), καὶ θερμότερος καὶ ψυχρότερος ... πάντων τῶν ζῴων δὲ ἡ ψυχὴ τὸ αὐτό ἔστιν, ἀντὶ θερμότερος μὲν τοῦ ἔξω ἐν φύσει, τοῦ μέντοι παρὰ τῷ ἥλιῳ πολλὸν ψυχρότερος. || **τὸ ψυχρόν** (ἀντίθ. τὸ θερμόν). Τὸ ψυχρόν, the cold, Ἀναξαγόρας 4.16 ἀπεκάλυψε γὰρ ἡ σύμμιξις πάντων χρημάτων, τοῦ τε διεροῦ καὶ τοῦ ξηροῦ καὶ τοῦ θερμοῦ καὶ τοῦ ψυχροῦ 8 οὐ κεχώρισται ἀλλήλων τὰ ἐν τῷ ἐνὶ κόσμῳ οὐδὲ ἀποκέκοπται πελέκει οὔτε τὸ θερμὸν ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ οὔτε τὸ ψυχρόν ἀπὸ τοῦ θερμοῦ 12.23 ἀποκρίνεται ἀπὸ τε τοῦ ἀραιοῦ τὸ πυκνὸν καὶ ἀπὸ τοῦ ψυχροῦ τὸ θερμόν. Ή τὸ μὲν πυκνὸν καὶ διερόν καὶ ψυχρόν καὶ τὸ ἀοφερόν ἐνθὲδε συνεχώρησεν 2. **Ψυχρότης**, coldness, Ἀναξαγόρας 16.3 ἐκ μὲν γὰρ τῶν νεφελῶν ὕδωρ αὐτοκρίνεται, ἐκ δὲ τοῦ ὕδατος γῆ, ἐκ δὲ τῆς γῆς λίθοι συμπίγνυνται ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ.

ψυχρότης (ἀντίθ. θερμότης). Ψυχρότης, coldness, Μενέστωρ 4 ἡ μὲν βλάστησις αὐτῆς (sc. τῆς συκαμίνου) ὄψια διὰ τὴν ψυχρότητα τοῦ τόπου, ἡ δὲ πέψις ταχεῖα διὰ τὴν ἀσθένειαν Ἀρχέλαος 1a (DK II 48,19) γῆς (sc. τῆς γῆς) ἡ ψυχρότης δεσμός ἔστιν. Πρβλ. ψύχεσθαι, ψυχρός, ψῦχος, κρυμός.

